MENIGHETEN VÅR

Nr. 2 2021 MENIGHETSBLAD FOR BRØTTUM **65. årg.**

Konfirmantsøndag på Camp Sjusjøen

Det har vært konfirmantsamling på Camp Sjusjøen. Her er det prekengruppa framfører dramatiseringen sin, en preken godt som uten ord, men full av handling. Mer på ***side 4***

Når nøden er størst

Intervju med redningsmann Morten Andre Kastet ***side 9***

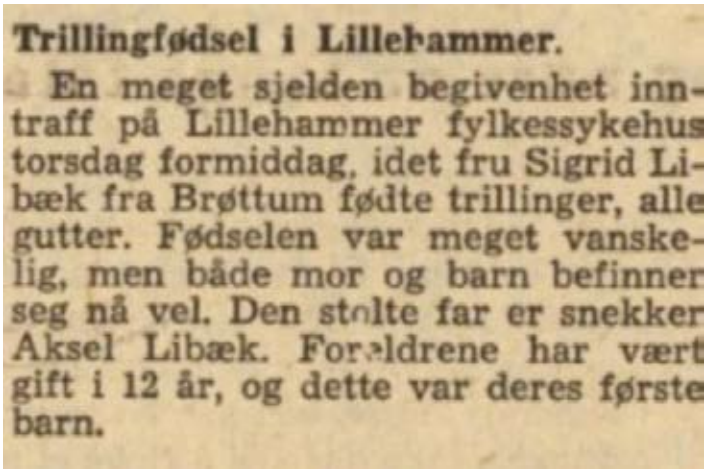

Trillingfødsel i Lillehammer.

En meget sjelden begivenhet inntraff på Lillehammer fylkessykehus torsdag formiddag, idet fru Sigrid Libæk fra Brøttum fødte trillinger, alle gutter. Fødselen var meget vanskelig, men både mor og barn befinner seg nå vel. Den stolte far er snekker Aksel Libæk. Foreldrene har vært gift i 12 år, og dette var deres første barn.

Faksimile fra Hamar Arbeiderblad lørdag 16. januar 1956.

Libæktrillingene var 50-årskonfirmanter i 2020. Nå har Menigheten Vår fått til et treff med dem for å høre litt om hvordan trillingoppveksten artet seg på 50- og 60tallet. ***Side 11***

Menighetsbladet trenger flere annonsører
Vi oppfordrer næringsdrivende i distriktet til å benytte muligheten til å annonsere i Menigheten vår.
Bladet kommer ut med 4 nummer pr. år og når ut til alle husstander i sognet.
Annonsesida er oversiktelig og telefonnummeret er lett å finne.
Minstepris : 600 kr pr. år
Interesserte kan ta kontakt med menighetsrådets økonomiansvarlige Guri Aamot tlf. 90 78 66 17

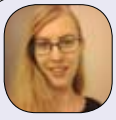

Samtale med Johanne etter ett år som sokneprest for oss. ***Side 6***

Viktige telefonnummer:

Brøttum kirkekontor
Postboks 195
2391 Moelv

E-post: post.ringsaker@kirken.no

Sokneprest:
Johanne Gram-Nilsen
48 89 92 88
e-post: jg292@kirken.no

Kontorleder:
Kontorleder kirkekontoret Ringsaker nord
Ann Kristin Blakstad
47 47 49 36

Prostdiakon LIsabeth Kvalevaag-Holm
97 12 68 77
e-post: lk786@kirken.no

Menighetspedagog Heidi Sveås
47 70 83 66
e-post: hs792@kirken.no

Organist:
Kari Borud
95 88 36 86

Kirketjener Brøttum:
Rune Glemmestad 94 14 66 16

Kirketjener Mesnali:
Rune Glemmestad 94 14 66 16

Menighetsrådets leder:
Gerd Marit Myrvang 91 37 17 87
Mæhlumslykkja 19
2372 Brøttum

Menighetsrådets økonomiansvarlige:
Guri Aamot 90 78 66 17
Nordre Kongsveg 714
2372 Brøttum

Redaksjonskomité:
Randi Sætherstuen 91 17 59 41
Gurid Torill Solberg 92 62 34 39
Olav Magne Heldal 98 62 93 32
Britt Laila Kvålshagen 90 72 51 98
Torbjørn Hovde 41 66 17 32

Kirkevergekontoret:
Telefon 62 33 07 70

Røde Kors Ringsaker

Våketjenesten:
tlf. 46 86 18 9 0
(Døgnbemannet Vakttelefon)

22400040 Kirkens SOS NYTT NUMMER!

KONFIRMASJONSGLEDE I KORONATID

Det er fortsatt veldig rart å lese om gudstjenester som annonseres med «lukket kirke».

Ikke minst konfirmasjonsgudstjenestene der det pleier å være stappfullt, og der kirkens ansatte og frivillige har lagt spesielt til rette for at alle som ville følge hver konfirmant, skulle få plass i kirken. Jeg har uendelig mange gode minner fra konfirmasjonsdager i Brøttum og Mesnali der det var akkurat sånn. Nå forstår jeg at det nærmer seg «korona-konfirmasjon» for andre året på rad – med «lukkede kirker» både i Mesnali og Brøttum. I høst var vi gjester i en av konfirmasjonene i Mesnali. Det var mye frem og tilbake med utsettelser og antall gjester, men til slutt ble det klart med ti gjester pr. konfirmant, og både Eleanor og jeg fikk være med i kirken. Selvfølgelig var det rart med kun tre konfirmanter og tretti gjester. Men det glemte jeg fort. For det første fikk vi strålende vær (mye finere enn den opprinnelige dagen i juni), flagget vaiet, kirken og kirkegården strålte, gudstjenesten med ord, sang og musikk var enkel og vakker. Det var så utrolig fint å være i Mesnali igjen.

Jeg ble fylt av takknemlighet over alle opplevelsene derfra, i glede og sorg, med store og små – og takknemlighet over å få sitte i benken, ha på meg bunaden min og få være gjest sammen med de andre inviterte.

Men det som var det aller fineste, og som overskygget det unormale ved dagen, var de tre konfirmantene, i sin fineste stas, med den hvite «dåpskjolen»/konfirmantkappen utenpå. Høytidelig og rørende å få takke og be for hver og en av dem. Og selv få oppleve velsignelsen lyst over oss alle.

Det er leit å tenke på at det nå er to kull konfirmanter som har måttet oppleve restriksjoner, avlysninger, karantener m.m. og dermed ikke har fått det samme opplegget som tidligere. Og ganske sterkt å tenke på at ungdommene våre har – sammen med oss andre – fått med seg en erfaring av ufrihet. De som har opplevd 2.verdenskrig (eller andre kriger), kan fortelle om både ufrihet og frigjøring. I forhold til krig er pandemien i Norge selvsagt noe annet.

Likevel er det dekning for å si at både små og store nå vet noe om ufrihet - og om å lengte etter frihet, nærhet, åpenhet, trygghet, fellesskap.

Nå vet vi at mye av det vi har tatt for gitt, ikke er en selvfølge. Jeg har hørt skoleelever stråle over å få møte igjen hele klassen, ikke bare sin «kohort». Noe de før aldri tenkte over.

Når jeg skriver dette, er det snart 17.mai. Feiringen blir annerledes, men gleden og takknemligheten over landet vårt skal likevel «samle oss». Som i fjor, da vi sto pyntet på altanen, med TV-en på inne – og sang Ja vi elsker sammen med «hele Norge». Så vidt jeg skjønner, blir det i år mulig for Brøttum skolekorps å spille - spre god musikk og ekte 17.mai-stemning – virkelig noe å være takknemlige for.

(Selv skal jeg feire dagen på en måte jeg aldri kunne ha forestilt meg: vaksinedose 2 på selveste nasjonaldagen.)

Bibelen er full av fortellinger om fangenskap og frihet. Både fysisk, konkret og i overført betydning. Den røde tråden er Guds kjærlighet som når gjennom lenker, tvang, lidelse, fangenskap og død; Gud vår Skaper, Frigjører og Livgiver. Gud som vil frihet og som ber oss bryte opp fra det som holder mennesker nede og vandre sammen på veier som fører til fred.

Gud som lover at en gang – om ikke før – skal jorden bli ny, og «døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte.» (Johannes Åpenbaring) Konfirmasjonen bekrefter Guds løfte fra dåpen: «Jeg er med deg alle dager inntil verdens ende». Og vi som er rundt de unge, skal feire dem – og minne dem om at de er elsket for den de er.

Jeg ønsker alle konfirmanter og alle som følger dem, en god konfirmasjonsdag – og dere alle en god og velsignet sommer.

«Så blir de stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten.»
1.Korinterbrev 13,13

Siri Sunde

Slekters gang

Døpte

14.03.2021	Brøttum kirke	Håkon Sønsteby Varhaug
14.03.2021	Brøttum kirke	Kaya Skar Bekkevold
21.03.2021	Mesnali kirke	Simen Bjone Fauskrud
18.04.2021	Brøttum kirke	Magnus Magistad Randgaard

Døde

30.03.2021	Brøttum kirke	Asgrim Skøien
16.04.2021	Mesnali kirke	Kristian Dahl
30.04.2021	Mesnali kirke	Aslaug Bjørklund
07.05.2021	Mesnali kirke	Astri Margrethe Hosteland

Ingen vielser

Tusen år med kristendom!

«Det første i vår lov er at vi skal bøye oss mot øst og be til Hvitekrist om godt år og fred, at vi må holde landet vårt bygd og kongen vår ved helse. La ham være vår venn og vi hans venner, og la Hvitekrist være vår alles venn.»

Slik starter kristningsloven som ble kunngjort av biskop Grimkjell på Moster i 1024. Mostertinget med Olav Haraldsson i spissen ga rettsgrunnlaget for det som skulle bli den norske kirkeorganiseringen i middelalderen, og tinget markerer gjennombruddet for kristningen av landet.

Arven etter hellige Olav lever fortsatt i dagens Norge. Kristningen ga oss blant annet skoler, helsevesen og grunnlaget for demokratiet vårt. Symbolsk vises dette gjennom riksvåpenet hvor den norske løve holder Olavs øks.

Den store nasjonale feiringen retter seg mot symbol-året 2030, men kristning og nasjonsbygging gikk over mange år. Allerede i år er første feiring, og det skjer i Hamar bispedømme gjennom

Tusenårsfesten på Hundorp 29. – 31. juli

Ifølge Snorre Sturlason er det i år 1000 år siden Olav Haraldsson møtte hersen, eller høvdingen Dale-Gudbrand akkurat her. Møtet førte til at gudbrandsdølene bøyde seg for den nye troen, samlet seg om kongen og startet kirkebygging.

Feiringen de tre dagene vil sette søkelys på vår tids kulturmøte og endringene vi står overfor, akkurat som de for tusen år siden sto i en brytningstid mellom vikingtid og kristendom, mellom gammel og ny tro. Feiringen skjer med arrangement og aktivitet for hele familien fra morgen til kveld på Dale-Gudbrands gard. Tusenårsfesten har egen nettside med programoversikt, mer om historien og jubileet. Se mer på www.hundorp2021.no

«Kulturmøte og endring» vil være tema for årets olsok-feiring flere steder, ikke bare på Hundorp.

Den 28. juli feires olsok i Hamar. Du kan følge pilegrimsvandring fra Vang kirke og inn til domkirkeodden hvor det blir foredrag av biskopen i Hamar-domen etterfulgt av økumenisk gudstjeneste. Om kvelden blir det konsert med Narum med påfølgende Olavsvake. Se nærmere om programmet på www.domkirkeodden.no/olsok

På Tolga har de årlig tradisjon med olsok-uke som i år blir fra 23. juli til 1. august. Mer om programmet finner du på www.olsokitolga.no

Også i Tylldalen, i Lom og flere andre steder i Hamar bispedømme er det tradisjon for olsok-feiring. Følg med på www.skjerikirken.no for å se hva som skjer der du er.

Utviklingen for samfunnet vårt i de 1000 åra etter kristningen rommer en utrolig historie. Bli med på reisen tilbake i tid, men med nåtidens blikk.

Konfirmantsøndag på Camp Sjusjøen og samtale med to av konfirmantene

Våren og snart forsommeren er her, og med den konfirmasjon i kirkene våre. Ungdommene har hatt regelmessige samlinger i hele vinter, en ettermiddag i uka etter skolen. Noen har falt ut på grunn av koronatiltak, også leir med overnattinger har utgått. Men helga 24.-25.april var det samling på Camp Sjusjøen, uten overnatting.

Det er ikke alltid like lett å finne blomster til alteret en kald aprildag i Mesnali. Selja blir redningen, Maja Alette kommer seg opp etter gåsungene, mens Andrine samler dem opp til buketter.

Søndagen var viet ung messe, det betydde at før lunsj var det forberedelser til gudstjenesten der ulike grupper fikk fordelt de ulike oppgavene som hører til en gudstjeneste. Etter lunsj var det utegudstjeneste der konfirmantene deltok med registrering av deltakere, ringing, tekstlesing og preken som ble dramatisert.

Været var preget av iskald nordavind og svært få varmegrader. Av smittevernhensyn ble hele opplegget gjennomført ute, unntatt lunsjen som ble en tiltrengt stund for å få litt varme i kroppen.

Menigheten Vår var med på søndagen. Bildene viser glimt fra gruppene og deres oppgaver.

Det hører også med at konfirmantene hadde laget en høyst aktuell forbønn som sokneprest Johanne Gram-Nilsen framførte til bakgrunnsmusikk ved Kari Borud.

En av gruppene skulle forberede prekenen ved å dramatisere lignelsen om talentene fra Matteusevangeliet kapittel 25. Her viser Jenny, Sander, Sindre og Tiril ett av dagens talenter, regneferdigheter under øving. I Matteusevangeliet er talenter mynter.

Her er alteret til utegudstjenesten fint pyntet og klart, gåsungene på plass sammen med engler og noen grønne planter.

Syver og Ulrik sørget for registrering av deltakerne på gudstjenesten og at de som kom, spritet hender og fikk med seg program.

I lunsjpausen var menighetsbladets utsendte så heldig å få en fin prat med to av årets konfirmanter. Jenny og Kristine delte sine tanker om konfirmanttiden og konfirmasjonen over pizza og drikke. Først ba jeg dem fortelle om hvordan konfirmanttiden har vært. Begge er enige om at de har likt torsdagstreffene i kirken etter skoletid: «Det har vært koselig å gå bort til kirken når skolen er slutt for dagen. Å bli servert boller og kakao når vi kommer inn er ekstra fint. Samlingene har vært preget av smitteverntiltak, blant annet med at vi bare har kunnet sitte på annenhver benk i kirken.» Verken Jenny eller Kristine synes det har gått ut over kvaliteten på samlingene. Noen torsdager er jo blitt avlyst på grunn av smitte, og det synes de har vært dumt. Også at alt av samme grunn har vært så usikkert hele perioden.

Denne helga da alle konfirmantene har vært samlet på Camp Sjusjøen, synes de har vært lærerik. «Lørdag tilbrakte vi mye tid i sofa-løypa her,» forteller de og fortsetter: «Sofa-løypa er en rekke utfordringer der vi er avhengig av hverandre for å greie det. Vi lærer mye om likeverd på den måten, alle er like mye verd, alle trengs. På en av stasjonene måtte vi balansere på en vaier, for å komme over måtte vi både dytte og dra hverandre, ingen greide det alene. På en annen stasjon var det et edderkoppnett, der mål-

te vi løfte hverandre. Gjennom disse oppgavene har vi lært veldig mye om oss selv, og at vi er avhengige av hverandre.»

Det er tydelig at jentene har opplevd konfirmanttida meningsfylt, jeg lurer på hva de mener er det viktigste å ta med seg videre i livet fra dette året. De tenker seg om litt før de svarer. «Jeg synes jeg har lært mye om meg selv,» sier Jenny og Kristine nikker og fortsetter: «Vi er alle forskjellige, men likeverdige.» Begge vil også huske alle bibelfortellingene de har hørt og arbeidet med.» Det er også dette de trekker fram når jeg spør om det er en spesiell opplevelse de synes var aller finest. «Sofa-løypa og hvor viktig det er med samarbeid, at alle deltar. Vi kommer til å savne at vi kan samles og gjøre noe sosialt sammen hele gruppa. Vi har lært utrolig mye,» er de enige om.

Og konfirmanttida avsluttes jo med selve konfirmasjonen. Det er en dag de gleder seg veldig til. Jenny og Kristine blir drømmende i blikket når de snakker om hvor fint og høytidelig det blir å ta på seg den nye bunaden og få være i fokus konfirmasjonsdagen. «Jeg har arvet bunad etter bestemor, det er ekstra stas,» forteller Kristine. Fordi vi fortsatt lever i en pandemi, skal de fleste bare ha en enkel sammenkomst etter gudstjenesten nå i vår. En større fest planlegges til høsten, da håper konfirmantene og alle med dem at vi kan samle flere enn de 20 personene som er lov nå.

Kristine og Jenny.

Menigheten Vår takker for at de ville dele tankene sine med oss, og ønsker Jenny og Kristine og alle de andre konfirmantene i Brøttum menighet til lykke med konfirmasjonen.

Tekst og foto: Randi Sætherstuen

Oversikt over konfirmasjoner og tider 2021:

Brøttum kirke 30.mai:
Kl.10.30:
Henrik Berg Kløvstad
Matilde Elida Sørensen
Odin Rasch Larsen
Adeleine Elise Rude
Andrine Klausen

Kl.12.30:
Jenny Årskog Larsen
Lars Magnus Besseby
Ole Jørgen Haakenaasen
Sigve Slåen Bruket
Sindre Myhre Nilsen
Tiril Sveadalen

Mesnali kirke 6.juni:
Kl. 09.30:
Maja Alette Højlund
Syver Moseng Tennstrand
Lars Jonathan Mjærum

Kl.11.00:
Kristine Engen
Hanna Fauskrud Bergestuen
Nils Jørgensborg

Kl.12.30:
Ulrik Torgersen Undbekken
Thelma Brustuen-Lunde
Tiril Marie Høistad Berger

Kl. 14.00:
Rosemarie Berglund
Sander Jeistad

Prestens hjørne

Våren er igjen godt i gang, en tid med kontraster og der naturen skifter fort: sola varmer, snøen smelter (noen steder raskere enn andre), nytt liv kommer til og det spirer og gror. Ute når dette skrives er det heftig fuglesang, lyse kvelder og både hvitveis og blåveis. Når jeg skrev fjorårets tekst for dette nummeret, hadde jeg vært her i noen uker. Nå har det altså gått et år, og et år går virkelig fort!

Mye fint har blitt gjennomført, tross alt og det har blitt mange fine møter, samarbeid og alternative løsninger. Samtidig er det nok mange som kjenner seg ganske tynnslitte nå, etter over ett år med pandemi, stadige endringer, usikkerhet og restriksjoner. Mange går nok med en ekstra klump i magen. I Forsvaret hadde blant annet vi prestene samtaler med soldatene, om alt fra død til prestasjonspress og usikkerhet, kjærlighetssorg, bekymringer og ensomhet. Det jeg har erfart er at det hjelper å snakke om ting og få satt ord på det. Det er som regel bedre enn å sitte alene med tankene.

Muligheten til å være ute i naturen har også vært viktig for meg gjennom dette året. Naturen er god medisin og kan også være et av mange fine kirkerom. Noe også Hans Børli ser ut til å ha ment når han skrev diktet «Gudstjeneste»: Jeg sitter her i en kirke av skogduft og dogg og dag. Linnéa ringer til messe med lydløse klokkeslag (...). Det hellige sakramente er angen av vårlig jord. Ja, Gud kan vi også gjenfinne i naturen og i livet der ute, i årets gang, og Guds skaperverk kan romme mye. Og lysere dager og varmere vær gjør godt. Med håp og gode vårtegn som traner på enga, hvitveis og våronna. Det minner meg om flotte vårdager på hytteturer i Värmland.

Her jeg sitter, tenker jeg også på hvor flott det er her i soknet. På hvor flott natur vi har og hvor stor frivilligheten og dugnaden er her. På hvor flott det er at folk stiller opp for hverandre og hilser på hverandre både på butikken, på tur og ellers. Midt i alt er det fint å føle at dette er et trygt og godt sted og å bli møtt med smil og et «hei» og inkluderende fellesskap.

Jeg ser fram til å bli enda mer kjent med folk og steder her og til flere møteplasser kan åpne igjen. Jeg ser også fram til årets konfirmasjoner nå som enda et konfirmantår går mot slutten. Selv om det også i år blir litt annerledes, tror jeg det blir fint. For selv om året som gikk ikke ble slik vi nok trodde og ting tar tid, så går det framover. Jeg ser fram til alternative seremonier der vi kan feire fellesskap og framtid i lys av noe større enn oss selv. Nylig hadde vi også årets konfirmantleir og samtalegudstjeneste for konfirmantene utendørs, med flere leker, grilling og samarbeidsoppgaver. Det var supert å se hvor godt konfirmantene samarbeidet og tok vare på hverandre!

Ja, våren er en tid for mange feiringer og høytider og for livets under slik også denne salmen beskriver:

Den blomstertid nå kommer
med lyst og glede stor,
den kjære, lyse sommer
da gress og grøde gror.
Nå rører solens armer
ved alt som før var dødt,
de blide stråler varmer
og alt på ny blir født.

(«Den blomstertid nå kommer», salme 763, vers 1)

Samtale med Johanne etter ett år som soknepresten for oss.

Det er gått vel et år siden Johanne Gram-Nilsen startet som vår soknepresten i Brøttum sokn. Samfunnet var nedstengt, og alt var stille da hun kom kjørende i sin, for henne, nye bil og med et beskjedent flyttelass. Ingen håndhilsning, ingen velkomstklem. Vi holdt avstand, og Johanne måtte finne ut av funksjonene i leiligheta på egenhånd. Den gang trodde i hvert fall jeg at nedstengning og strenge smitteverntiltak skulle være over innen rimelig tid, men et år senere strever vi fortsatt med viruset, og velkomstklemmen, ja den har hun stadig til gode.

Hvordan har dette spesielle året vært for Johanne? Hun kom fra stillingen som feltprest i forsvaret i Sør-Varanger til indre Østlandet og startet i sin første soknepreststilling. I tillegg fikk hun alle utfordringene som coronaviruset førte med seg, midt i fanget. Johanne svarer slik:

«Det var jo en overgang fra å være feltprest i nord, å komme hit. Akkurat som det var en overgang å gå fra å være student til å komme i forsvaret, den overgangen var kanskje større. Så overganger var jeg vant til. Første timeplanen jeg mottok, den gjaldt for de første ukene av prestegjerningen i Brøttum, var rimelig fullpakket, jeg så fram til overveldende mye nytt å sette meg inn i. Så ble det ene etter det andre avlyst og utsatt, og jeg satt igjen med en rolig oppstart på godt og vondt. Innsettelsesgudstjenesten synes jeg ble høytidelig og fin selv uten menighet til stede. Den var lagt så fint opp med musikk, blomsteroverrekkelser og gode velkomstord. For meg ble det nesten som en ny ordinasjon. Det hele ble flott presentert digitalt.»

Så fortsatte jo dette første året med hjemmekontor og redusert adgang til gudstjenester og andre møtepunkter, kreative løsninger for å nå ut til menigheten, og lite muligheter for fritidsaktiviteter. Har det vært ensomt?

«Alt i alt har det gått fint, men litt lite kontakt med jevnaldrende må jeg nok si det har vært,» svarer Johanne. «At jeg bor i soknet og med gangavstand til Brøttum kirke og sentrum, har gjort at jeg har truffet mange langs veien. Jeg opplever at det er en hyggelig stemning blant folk, det hilses, vi slår av en prat. Jeg føler meg vel blant menneskene her. Veldig trivelig å møte på barnehagegrupper langs veien, ungene som gjenkjenner meg og utbryter at de har truffet meg før, eller at de vet at jeg er den nye presten. Det er også fint å bruke nærbutikken, imøtekommende betjening og fin atmosfære. Du kan si at gjennom året har jeg truffet menigheten på mange ulike arenaer, og det er positivt. Frivilligheten virker å stå veldig sterkt i menigheten. Jeg trives her og

ser fram til jeg kan bli enda mer kjent med plassen og folkene»

Fritid, hva med å finne flokken din på fritida og aktiviteter du kan slappe av med?

«Det har jo ikke vært så store muligheter for å drive med fritidsaktiviteter dette året. Jeg har hørt at det foregår mye spennende under normale omstendigheter på Brøttum, og gleder meg til de åpner igjen. Og jeg gleder meg til en vanlig 17.mai i soknet. Måten den feires på her, høres så trivelig ut. Sist høst hadde jeg muligheten til å være med et jaktlag på elgjakt, og hadde et par fine dager i skogen, i vår har jeg så vidt prøvd meg på skytebanen. Ellers er jeg i en stilling der fritidsaktiviteter må være uforpliktende, jeg må kunne komme og gå litt ettersom det passer med arbeidsoppdrag.»

Johanne har vokst opp i et flerkulturelt område av Oslo og på Langhus med mor fra Hedmark og far fra Nordland. Men da hun fortalte familien at hun skulle bli sokneprest i Brøttum sokn, kunne en grandonkel informere henne om at deler av morens familie kan føres tilbake til, tro det eller ei, nettopp Brøttum. I 1819 fikk Hans Christoffersen Freng og Kari Larsdatter Sørlisbakken Freng en sønn som het Lars. Han var eldst av fire søsken. Familien eide Nordre Freng, som senere jo ble prestegård i Brøttum sokn. Lars Hansen Freng, som er Johanne sin tipptipptippoldefar utdannet seg til lege og flyttet til Stokke i Vestfold, mens hans yngre søster ble neste eier på Nordre Freng. Barnebarnet til Lars og tippoldefar til Johanne, Johannes, var tannlege og hadde blant annet Edvard Munch som pasient. Maleren hadde ikke penger å betale behandlingen med, forteller Johanne, og ville betale med et maleri. Han viste tannlegen flere han kunne velge mellom. Men tannlegen ga det ærlige svar at han forstod seg ikke på kunst og var ikke interessert i den type betaling. Munch ble meget fornærmet, Johannes gikk glipp av et verdifullt maleri, og mistet kunstneren som pasient.

Hva var det som gjorde at Johanne valgte å bli prest? Hva får en ung jente som har hatt venner fra mange trosretninger i barndommen og som ble borgerlig konfirmert, til å velge den kristne tro og studere teologi?

«Jeg har nok alltid opplevd meg som kristen og søkt mot kirken, sang for eks. i kor der» svarer Johanne og fortsetter: «På videregående var det noen venninner som var med i organisasjonen Changemaker. Dette var tidligere en kristen ungdomsorganisasjon knyttet til Kirkens Nødhjelp, men nå er den selvstendig og livssynsnøytral. Changemaker er politisk uavhengig og arbeider for rettferdighet og rettferdig fordeling av ressurser over hele verden. Mine venninner inviterte meg med på et møte i lokallaget, jeg ble med og fant ut at dette var et miljø jeg trivdes i. Samtidig som målsetningen deres interesserte meg. Jeg deltok i undergrupper som arbeidet med miljøspørsmål og helsespørsmål og fikk oppleve interessante foredrag og aksjoner med mening og samhold. På en festival stod vi på stand for Kirkens Nødhjelp i samme telt som kirken i Agder. De hadde en post der de stilte spørsmålet: Har du en prest i magen? Du kunne få prøve prestedrakt, noe jeg gjorde, og følte veldig at dette var riktig for meg.

Etter videregående gikk jeg på frilynt folkehøyskole, et fint år for å modnes. Da søknadsfristen for videre studier nærmet seg, satt jeg fortsatt med mange mulige studievalg, men tanken om å studere til prest lå langt framme i pannebrasken. For å få mer klarhet i mine tanker, kontaktet jeg presten Sunniva Gylver og fikk komme og snakke med henne. Etter den samtalen sendte jeg søknaden om opptak på teologistudiet på universitetet i Oslo, og etter første praksisperiode var jeg sikker i min sak: Dette er riktig for meg. For å praktisere som prest i Den norske kirke må man være døpt, jeg ble døpt i løpet av første studieåret mitt.»

Tiden går fort når vi sitter og snakker sammen, vi er innom mange temaer, og når vi endelig ser på klokka og finner det på tide å avslutte, synes jeg at jeg kjenner den nye soknepresten vår litt bedre. Kort oppsummert: En ung kvinne med et stort hjerte for menigheten sin, faglig dyktig og bevisst på at hun ønsker å være med og påvirke kirken innenfra til å være en kirke der folk i vår tid føler seg hjemme. Menigheten Vår takker for samtalen, og håper vi får beholde Johanne lenge i Brøttum.

Tekst: Randi Sætherstuen
Foto: Privat

Trenger du noen å snakke med?

Prostidiakon Lisabeth Kvalevaag-Holm tilbyr «Walk and talk». Det er en samtale mellom en person og diakonen mens man går tur. Det er du som bestemmer hva du ønsker å snakke om. Diakonen har taushetsplikt. Turene skjer hovedsakelig i nærheten av Brumunddal og Moelv.
Send en SMS, e-post eller ring til diakonen for å gjøre avtale om tidspunkt og sted.

Telefon: 97 12 68 77,
e-post: lk786@kirken.no

Babysang i Brøttum kirke

Nå i april kunne vi endelig starte opp igjen med Babysang i Brøttum kirke. Vi samles derfor nå hver mandag, kl 11.30, i Brøttum kirke. Da er alle som er hjemme med små barn hjertelig velkommen!
Babysangen hos oss er gratis! Det eneste du trenger å ha med, er et teppe eller et sjal vi kan bruke til noen av sangene.

Sang har i generasjoner blitt brukt både som formidlingsform, men også som relasjonsskapende aktivitet. Det er ingenting som er så trygt og godt for et lite barn, som å få være tett inntil pappa eller mamma når de synger for dem. Dette er en av hovedgrunnene til at jeg liker å ha babysang. Her samles vi og bare er tett sammen i sang og musikk. Med tett sammen, mener jeg for ordens skyld, ikke tettere enn det smittevernsreglene tillater til enhver tid. Men foreldre og barn, kan alltid være tett på hverandre!

På samlingene synger vi mange forskjellige typer sanger. Dersom gruppen som er der består av bittesmå babyer, synger vi rolige sanger og leker bare tett på babyen. Dersom vi har med storesøsken eller babyer som krabber og går, bruker vi flere sanger med rytmer og lager danser til. Vi bruker også da rytmeinstrumenter og såpebobler.

Babysangen skjer i kirkerommet. Vi bruker derfor også tid på å se oss rundt i kirken. For meg er viktig at de som kommer skal få utforske kirken sin og kjenne at her er det plass for dem og at de kan få gjøre kirken og kirkerommet til sitt. Under hver samling har deltagerne derfor også lov til å gå å tenne lys i lysgloben.

Noen av sangene vi synger er sanger med et kristent innhold. Det være seg for eksempel «Kjære Gud, jeg har det godt» eller ulike velsignelsessanger. Men vi bruker også tradisjonelle sanger, rim, regler og stev.

Drømmen min er at babysangen både skal være en fin stund der og da, men også at deltagerne vil få inspirasjon til sanger og leker de kan bruke hjemme.

Dersom du har spørsmål til sangen, eller har lyst å være med, ta kontakt med Heidi Sveås, mob: 47708363, eller via Facebook- gruppa «Babysang på Brøttum og i Åsmarka»!

Foto: Solveig Sigurdsen Kristiansen

Barnehage på påskevandring i Brøttum kirke.

Vi i Mælumslykkja barnehage har vært på hyggelig besøk i kirka med menighetspedagog Heidi Sveås, prest Johanne Gram-Nilsen og organist Kari Borud.

Vi kledde oss godt, for det var snø og vind ute, men det stopper ikke oss. Ved veien opp til kirka møtte vi Heidi, og vi måtte leke detektiver for å finne fire poser på turen opp til kirkedøren. Det klarte vi.

Inne i kirka ble Johanne og Kari med på ei fin samling. Konkretene som var i posene vi fant, ble brukt til å fortelle påskeberetningen. Vi sang og fikk høre Kari spille både orgel og piano.

Ei fin samlingsstund med engasjerte unger og voksne.

Tekst og foto: Guri Aamot

RENHOLDER PÅ TIMESBASIS

Er du på utkikk etter en liten ekstra-jobb?
Vi søker etter en-to personer som til sammen kan sørge for renhold i Brøttum og Mesnali kirker.
Arbeidet er på timesbasis og vil variere litt gjennom året, avhengig av mengde aktivitet i våre to kirker.
Arbeidstida vil som regel være tidlig og/eller seint i uka (mandag og fredag).

Hørtes dette interessant ut, så ta kontakt med ass. kirkeverge Eivind Bjørklund
på e-post eb692@kirken.no eller mobil: 92 04 94 07.

Quiz Nr.2 2021

1. Hva er Emmausvandrerne kjent for? (Hele fortellingen kan leses i Lukas 24)
2. Hva snakket de om mens de vandret?
3. Hvem kom og slo følge med dem?
4. Hva skjedde da de nærmet seg Emmaus?
5. Når oppdaget de at det var Jesus som var sammen med dem?
6. Hva skjedde videre?
7. Hvilken kristen høytidsdag kommer mellom påske og pinse?
8. Hva var det siste Jesus sa til disiplene da han tok farvel med dem?
9. Hva forteller Bibelen oss om Jesu forhold til barna?

Svar side 14

Når nøden er størst, kan hjelpa komme luftveien.

De fleste kjenner vel til Norsk Luftambulanse. Mange har sikkert sett helikopterne på farten, på veg fra eller til et oppdrag. Stiftelsen Norsk Luftambulanse er som navnet sier en stiftelse som drives av tidligere medlemmer, nå givere. Denne stiftelsen eier et datterselskap som heter Norsk Luftambulanse AS(NLA AS), og det er i dette selskapet redningsmann Morten Andre Kastet er ansatt, og det er NLS AS som driver luftambulanse i hele Norge, fullfinansiert gjennom kontrakt med de regionale helseforetakene.

Menighetsbladet treffer han hjemme i Svartputtvegen i den uka han har bakvakt, det vil si at han må være klar til å steppe inn hvis det skulle skje noe med en av de andre redningsmennene i NL.

-Hvordan endte du opp som redningsmann?

-Jo, det begynte med at jeg utdannet meg til sykepleier på Elverum, og i noen år drev jeg med ambulansekjøring. I 1997 kom jeg inn som redningsmann i 330 skvadronen, gjennom Forsvaret, stasjonert i Bodø. De har Seaking-helikoptre som Hovedredningssentralen disponerer. Der jobbet jeg som redningsmann fram til 2004. Da søkte jeg meg til NL, og jeg kom inn. Siden da har jeg vært der, stasjonert på basen på Lørenskog. Ikke så langt herfra er det base på Dombås og på Ål. De er typiske fjellbaser, mens Lørenskog er en typisk bybase som dekker ca 2,5 millioner mennesker. Til sammen er det helikopterbase på 12 steder i landet.

-Hva fikk deg til å gå inn i det yrket?

-Ja, hva var nå det? Jo, det var vel at jeg er glad i å hjelpe folk. Så begynte jeg å jobbe som sykepleier og jeg kjørte ambulanse. Å hjelpe folk som er i stor krise var viktig. Ønske om å bli redningsmann gav meg muligheter til nettopp dette.

-Hvordan vil du beskrive en vanlig arbeidsdag?

-Det kan være veldig forskjellig. En «hverdag» kan godt starte midt på natta. Det er ikke sånn at jeg står opp til vekkeklokka, spiser frokost og går på jobb. Vi går ukesvakter, fra mandag til mandag, så i den perioden kan jeg få oppdrag når som helst. I tillegg til å være på oppdrag har vi en del rutiner, som å trene sjøl, lese, vedlikeholde og sjekke utstyr.

-Kan du risikere å måtte jobbe et helt døgn?

-Nei, det er ikke aktuelt. Vi flyr, og da blir det begrensninger. Grensa går ved 14 timer, og da må et nytt mannskap overta. På Lørenskog er det to helikoptre og tre mannskap som veksler på. Sikkerheten for mannskapet er viktig.

-Du jobber i turnus?

-Ja, jobben vår er en uke på og tre uker av. Innbakt i dette er ferier og bakvakter, trening for eksempel på å kjøre ambulanse og en del simulatortrening. Ulempen ved denne ordningen er at man mangler forutsigbarhet. Ofte har det en tendens til å «klumpe seg», og i perioder kan man bli mye borte hjemmefra. Det er ikke alltid gunstig når man har kone og to skoleunger. Den uforutsigbarheten gjør at jeg ikke kan ta på meg trenerjobber eller lederroller i idretter som ungene mine deltar i. Jeg skulle gjerne ha gjort det, men jeg bidrar med mitt så langt jeg kan.

-Du har vel ferie?

-Joda, jeg har krav på 3 uker som arbeidsgiver ikke kan røre. I de lengste periodene jeg er borte hjemmefra, faller det mye på kona, men så prøver jeg å overkompensere når jeg er hjemme, både i huset og utenfor.

-Hva vil du si er det beste med jobben?

-Å hjelpe folk når de er på sitt mest sårbare. Jeg kan jo møte folk i grøftekanter, i et bilvrak, med kanskje de verste traumer de kan få i livet, til lands og til vanns. Skjer det noe ute til havs, har ikke vi kapasitet til slike operasjoner. Våre helikoptre er mindre enn Seaking'n.

Våre helikoptre har et mannskap på tre, en pilot, en lege og en redningsmann. I tillegg kan vi ta 2 båre-pasienter, men vanligvis har vi bare 1 pasient.

-Et tips til noen som vil gjøre som deg?

-Det er lurt ikke å ha den type jobb som eneste veien i livet. Kan være lurt å skaffe seg en helsefaglig utdanning, så praktisere noen år, være godt motivert, men kanskje noe av det viktigste er personlig egnethet. For å komme i betraktning må man gjennom mange forskjellige tester. Det er et veldig trangt nåløye!

-Er det noen aldersgrense for redningsmenn?

-Ingen bestemt aldersgrense, men man må jo oppfylle alle krav som blir stilt. Pensjonsalderen er 60 år. Det er en kostbar utdanning, så arbeidsgiver vil jo gjerne ha oss med så lenge som mulig. De fleste som begynner å jobbe hos oss er mellom 30 og 40 år. Prøver noen å søke seg inn hos NL i en alder av 50, er sjansen ørliten!

-Så et uunngåelig spørsmål: Lønna?

-Litt mer enn det en sykepleier får, men så jobber vi nok mer. Jeg tok ikke denne jobben for pengene.

-En såkalt normal hverdag måtte vel ha vært bra?

-Nei, det kommer ikke på tale. Jeg er gift med en sykepleier som jobber på sykehus, og jeg misunner henne ikke jobben. Skulle jeg finne på noe annet å drive, måtte det for eksempel være tømmerhogger! Det er vel noe tilnærmet dagjobbing. Men nei, jeg blir nok ved min lest. Jeg brenner for NL. Den er, som jeg nevnte en privat stiftelse. Personlig hadde jeg ønsket at staten hadde tatt hele ansvaret økonomisk. Det jobbes visst med saken, avslutter Morten Andre.

Det var også en annen sak som det måtte jobbes litt med. I et selvbygd røkeri befant det seg et antall fisk til røking. Den prosessen var det nå på tide å kontrollere. Det er mye å drive med også når man har bakvakt.

Tekst: Olav Magne Heldal
Foto: Privat

Sommerkveld i Mesnali.

Brøttum menighet og Det Norske Misjonsselskap inviterer til Sommerkveld fredag 30 juli kl 19.30.
”Sommer i ord og toner” ved Anne Persdotter Flugstad, Kari Borud og Vibeke Horsberg.
Kvelden blir **UTE I DET FRI PÅ MESNALI LEIRSTED (CAMP SJUSJØEN)**
Fri inngang, kollekt til Brøttum menighets misjonsprosjekt på Madagaskar.
Kaffe på leirstedet etter forestillingen

”Sommer i ord og toner” ved Anne Persdotter Flugstad (t.h.), Kari Borud og Vibeke Horsberg.

Kirkeklokker over hele landet vil ringe 22. juli

Når krisen rammer, er kirken et sted mange søker til. Mange husker havet av roser utenfor domkirken i Oslo etter terrorhandlingene 22. juli. Til sommeren vil det være en omfattende nasjonal markering av at dette skjedde for ti år siden, og kirken har også en plass i denne markeringen. Det oppfordres til å ringe med kirkeklokkene i alle landets kirker kl 12:00 denne dagen, etter den TV-sendte gudstjenesten fra Oslo.

I etterkant av den nasjonale markeringen, vil det bli arrangement i Hamar, der biskopen deltar på en gudstjeneste i Hamar domkirke kl. 18:00. Etterpå blir det appeller på Stortorget og en samling ved minnesmerket.

Det er AUF Innlandet, Hamar kommune, Den norske kirke og Støttegruppen 22. juli som står for planleggingen.

Libæktrillingene har fylt 65 år

Den 14.januar i 1956 kunne en lese følgende i Lillehammer Tilskuer:
«Sigrid Libæk ønsket seg tvillinger. Stor glede over at det ble tre. Årrekker siden det ble født levedyktige trillinger på fylkessykehuset på Lillehammer.»
Dette var en sensasjon, og det var en selvfølge at det ble skrevet om i lokalavisene. Men det viste seg at det var aviser i flere europeiske land som også skrev om fødselen.

Hadde ventet i mange år

Sigrid og Aksel Libæk fra Brøttum hadde vært gift i 12 år før de endelig ble foreldre. Det er ingen tvil om at det ble en stor omveltning i ekteparets liv da en hel gjeng smågutter ankom samtidig.. Sjokket var stort, kanskje spesielt for 49 år gamle far Aksel, men gleden over underet ble mye større. Dette var før hormonbehandlingens tid, og på helt naturlig vis kom det tre flotte, velskapte sønner: Magnar, Svein Arne og Jens Chlarin.

Da 39 år gamle Sigrid skulle til kontroll på sykehuset like før jul, var hun ikke klar over at hun ventet mer enn ett barn. Da hun fikk greie på antallet, kom tanken på hvordan hun skulle få ordnet klær til dem. Hun var glad hun allerede hadde vaskemaskin, men skjønte hun måtte få seg kjøleskap for å holde mjølka frisk til de små.

Tøft svangerskap

Den siste tida av svangerskapet ble tøff for mor Sigrid. Hun tilbrakte dagene til sengs på sykehuset. Ja, hun mistet faktisk synet i en periode, og guttene måtte forløses med hastekeisersnitt. Trillingene hadde fin fødselsvekt. De veide henholdsvis 1750,2610 og 2230g. Alle var sunne og sprelske iflg. avisa. Jens Chlarin forteller at han hadde ligget under de andre og var blitt litt klemt. Han måtte tilbringe noe tid i kuvøse. Men Magnar og Svein Arne hadde ingen problemer med oppstarten.

Travle dager

På denne tida var det ikke noe som het pappapermisjon, og det var ikke vanlig at fedrene tok del i barnestellet slik som i dag. Aksel måtte på jobb i Libæk snekkerverksted der han var ansvarlig for 12 ansatte. Kanskje søkte han også tilflukt der når det ble vel livlig på hjemmebane? En kan lure på hvordan Sigrid klarte seg med alle smårollingene, men trillingene forteller at hun i noen uker hadde hjelp av en husmorvikar. De forteller også at nabojenta, Eva Ørbek, som var åtte år eldre enn guttene, var en fantastisk barnepike og god hjelp for Sigrid.

50-årskonfirmanter i 2020

Nå har det gått mange år. Trillingene fylte 65 år den 12. januar i år, og de var 50-årskonfirmanter i 2020. Av helsemessige årsaker møtte bare to av dem på jubileet. Dermed ble det ikke noe trillingbilde i den anledning. Nå har jeg derimot fått til et treff med alle tre, for jeg har lyst til å høre litt om hvordan trillingoppveksten artet seg på 50-60tallet.

Alltid gode venner

De forteller at de aldri har kranglet eller slåss med hverandre. På spørsmål om to var tettere knyttet sammen og at den tredje kunne føle seg utenfor, er de helt enige om at det var absolutt ikke slik. Så godt å høre!

De har alltid blitt omtalt som Libæktrillingene. Men forteller at på skolen brukte lærerne og medelevene navnene deres og behandlet dem som sjølstendige individer.

Svarte i kor da presten stilte spørsmål

Da de «gikk for presten», opplevde de imidlertid at sogneprest Magnus Sagsveen ønsket at de skulle svare sammen. Når han nevnte navnet på en av dem, spratt alle tre opp. Det var ikke noe problem, sier Magnar. Jens Chlarin visste svarene på alt, så Magnar og Svein Arne kunne bare mumle med og nyte godt av brorens kunnskaper!

Ikke noe problem å skaffe skiutstyr

På spørsmål om hvordan det var for foreldrene å skaffe alt utstyret tre karer trengte samtidig, forteller de at å få ski, var da ikke noe problem! Far Aksel gikk ganske enkelt ned i snekkerverkstedet og lagde ski av bjørk. Disse skiene ble bedre enn skia som var å få kjøpt. Aksel hadde laget ski til seg selv også. Disse gikk han Birkebeinerrennet med. Da guttene skulle ha sykler, fikk de tak i brukte sykler.

Ellers hadde de ikke så mange leker. De tilbrakte mye tid utendørs med klatring og forskjellig leik sammen med de andre ungene som vokste opp i Libæk-roa.

Spiste mye smultringer

Sigrid var flink til å bake og lage mat. Hun var fra Gausdal og kom til Brøttum som kokke på en av

På begge bildene er navnene fra venstre: Svein Arne, Jens Chlarin og Magnar.

Mæhlumsgårdene. Når guttene ville ha en pause i leiken, var de ofte innom og koste seg med smultringer, Mor Monsen eller kringle.

Klærne gikk på omgang!

Når det gjelder klær, var de alltid likt kledd når de skulle ha finklær på. Men til hverdags var det ikke så farlig hvem som brukte de forskjellige klærne. De gikk litt på omgang. Kanskje brukte en genseren den ene dagen og en av de andre samme genseren neste dag.

Utdannelse og yrkesliv

Da guttene var ferdig i 7. klasse, skiltes veiene for en periode. Magnar og Svein Arne fortsatte i den nystartede ungdomsskolen på Brøttum. Jens Chlarin valgte realskole i Moelv og senere gymnaset i Brumunddal. Han reiste med toget! På den tida stoppet faktisk toget på Brøttum stasjon!

Snekkerverkstedet ble nedlagt

Svein Arne hadde opprinnelig planer om å overta familiens snekkerverksted. Han viste seg å være allergisk mot støv, så dette ble det ikke noe av. Snekkerverkstedet ble nedlagt. Men alle tre har vist seg å ha gode «snekkergener». De har utført mye av snekkerarbeidet på egne hus, og Jens Chlarin forteller stolt at han har bygd hytta si helt sjøl.

Alle tre har valgt yrker som handler om elektrisitet.

Jens Chlarin utdannet seg til ingeniør ved Trondheim ingeniørhøgskole. Han har i tillegg utdannelse som bedriftsøkonom. Arbeidet har dreid seg om datamaskiner og nettverk, og han har i mange år samarbeidet tett med avdøde Svein Rømo.

Svein Arne tok yrkesskole på Hadeland. Har reist rundt hele Østlandet og reparert kontorteknisk utstyr. Ryggproblemer gjorde at han ble omskolert ved kvinneuniversitetet i Løten og ved høyskolen på Rena. De siste 20 åra har han kjørt trailer, og forteller at han har vært på jobb i de fleste europeiske land. Han tar ennå på seg noen oppdrag.

Magnar har arbeidet 40 år hos Satema i Moelv. Han utdannet seg på kveldstid for å bli tavlemontør. Elektriske tavler, høyspentkiosker og aggregater hører innunder fagfeltet.

Pensjonsalder og bosted

Alle tre er nå pensjonister. Magnar har bosatt seg på Lillehammer. Han er for øvrig den eneste som hittil har «steget i gradene» og blitt bestefar!

Etter å ha bodd forskjellige steder, har de to andre slått seg ned der de vokste opp. Barndomshjemmet brant ned til grunnen i 1985. Dette skjedde om vinteren, og brannbilene kom ikke fram. På eiendommen er det bygd opp igjen to hus hvor Svein Arne og Jens Chlarin bor med sine familier.

Samholdet mellom brødrene har i alle år vært nært og godt, men det har ikke alltid passet å feire fødselsdagen sammen. Neste milepæl er om fem år. Da blir det stor fest med feiring av til sammen 210 år!

Hvor kommer navnet Libæk fra?

Farsslekta kom opprinnelig fra Øyer. Den første tida på Brøttum bodde bestefaren, Kristian Simensen Hagasveen, på Kløvstadhøgda. Men ca. år 1900 flyttet han ned i Frengsroa . Her tok han rett og slett navnet Libæk etter bekken som rant nedover lia.

Der han slo seg ned, bygde han snekkerverksted (rokkeverksted) Dette brant ned i 1955. Det nye verkstedet, Libæk trevarefabrikk, ble reist på tomt fra Freng nordre. Verkstedet er for lengst nedlagt, og lokalene er solgt.

Jeg har fulgt med på serien «Trillingliv» på NRK1. Men trillingliv på Brøttum opplevdes langt mer interessant for meg! En stor takk til «gutta» for et veldig koselig treff og en spennende samtale!

Tekst: Gurid Torill Solberg
Foto: Gurid Torill Solberg og privat.

KRIK

er et sosialt, sportslig og tverrkirkelig felleskap for alle ungdommer i kommunen fra 13 – 25 år.
Vi møtes en gang i måneden til fysisk aktivitet, samtaler, enkel matservering og
"ord for kvelden".

Datoer framover: 27/6 og 22/8
Tidspunkt: 1900-2030. KRIK er gratis

Kontaktinfo: lk786@kirken.no Lisabeth, diakon i DNK, Ringsaker prosti. Gjeldende smittevern ivaretas.

Sommerfestuke på Sjusjøen 2021

PROGRAM:

ONSDAG 21. JULI

kl. 1800 Åpningskonsert ved tenor Jan Tore Saltnes (Nordic Tenors) og multimusiker Anders Rønningen (tidl bl.a. NMS). Inngang kr 250,-

kl. 1930 Nystekte sveler på kirkebakken v/ Brøttum bygdekvinnelag.

kl. 2030 Kveldsmesse. Prest Torunn Jåvold/ Musikk Anders Rønningen

TORSDAG 22. JULI

kl. 1200 Bibelvandring i Sjusjøfjellet Pilegrimsprest Lars Erlend Kielland og Magne Mjærum. Kaffe og noe å bite i på turen. Billett kr 50 per person, Maks kr 100 per familie.

kl. 1200 Markering av 22. juli - 10 år

kl. 1900 Detti er heme Forestilling v/ Anne Persdotter Flugstad. Piano: Ole Gjøstøl/ Perkusjon: Skjalg Lidsheim. Billett kr 200,- Kaffe på kirkebakken.

FREDAG 23. JULI

kl. 1200 Historisk setervandring på Rømåsen og Fløyten v/ Brøttum Historielag. Oppmøte ved Fløytenmyra (Sammen avkjøring som til Rømåssetra fra Sjusjøveien -følg hovedveien i 2 km). Kaffeservering og noe å bite i. Billett kr 50,- per person, maks kr 100,- per familie.

kl. 18.00 Nystekte sveler på kirkebakken v/ Brøttum Bygdekvinnelag.

kl. 1900 Sang og musikkveld ved Sjusjøen Fjellkirke
Magus Kessel med forsangere synger kjente og kjære salmer sammen med oss.
Fri inngang – kollekt/gave til Sjusjøen Fjellkirke.

LØRDAG 24. JULI

kl. 1200 Familiedag ved Sjusjøvannet
v/ Destinasjon Sjusjøen, Lions Club Nordre Ringsaker og Camp Sjusjøen.
Fri inngang og gratis pølser til alle. Slutt kl 16.00.

kl. 1900 Ole Børud m/band
Konsert ved Sjusjøen Fjellkirke. Kaffe på Kirkebakken Inngang kr 300,-

SØNDAG 25. JULI

kl. 1100 Festgudstjeneste ved Sjusjøen Fjellkirke
v/ Preses Olav Fykse Tveit og prost Gerd Th. Christensen
Jordbær på kirkebakken etter gudstjeneste.

kl. 14.00 Festmiddag på Mesnali leirsted
Påmelding til 46 88 64 41 (SMS). Kr 250/100

For betaling; bruk Vipps/ Vanlig bankkort/ Kontant

For mer informasjon/ billetter se
Sjusjøen Fjellkirkes facebookside og
www.nms.no/kalender - følg med!

ALLE ARRANGEMENTER BLIR UTENDØRS

Anders Rønningen

Jan-Tore Saltnes

Anne P. Flugstad

Ole Børud

BRØTTUM KORFORENING SATSER PÅ AT VI ENDELIG KAN HA KONSERT I BRØTTUM KIRKE

ONSDAG 29. SEPTEMBER 2021 KL. 1900
DIRIGENT ARILD HAUG – PIANIST ELI KRISTIN AASETH NORDHAGEN
KVELDENS HOVEDGJEST ER SVEINUNG HØLMEBAKK
BILLETTER, KR. 250,- PR.STK., KJØPES PÅ DENNE LINKEN: www.sveinung.no
Trenger du hjelp med billettbestilling, ring Bodhild Løvli, 92463054

RESTBILLETTER BLIR SOLGT VED INNGANGEN
BILLETTER DU KJØPTE TIL DENNE PLANLAGTE KONSERTEN I FJOR, KAN FORTSATT BRUKES

Svar quiz:
1. Samme dag som kvinnene fant Jesu grav tom var to disipler(tilhengere) på vei til landsbyen Emmaus.
2. De samtalte om det som var skjedd i Jerusalem de siste dagene.
3. Jesus kom og gikk sammen med dem, men de kjente ham ikke igjen.
4. Jesus lot om han ville gå videre, men de ba ham: «Bli hos oss! Det lir mot kveld og dagen heller!»
5. «Mens han satt til bords med dem, tok han brødet, brøt det og gav dem. Da ble øynene deres åpnet så de kjent ham igjen.» Lukas 24.30-31
6. Han ble usynlig for dem. Disse to oppsøkte de elleve disiplene og fortalte om det som hadde hendt.
7. Kristi Himmelfartsdag kommer førti dager etter påske. (Ti dager senere er det pinse.)
8. . Han gav disiplene (Og oss) dåps og misjonsbefalingen. Den slutter slik:
«Se , jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» Matt.28.18-20
9. Vi leser i Lukas 18.15-17: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike likesom et lite barn, skal ikke komme inn i det.»

Koronarestriksjonenes økonomiske konsekvenser for Brøttum menighet.

Vi er inne i en tid der gudstjenester i lange perioder er digitale, eller med sterke begrensninger på hvor mange som kan delta. De tilstedeværende har for det meste måttet sitte rolig på faste plasser. Dette betyr blant annet at ofringer har foregått digitalt. I regnskapet til menigheten vår viser dette seg i en drastisk nedgang i offerinngang både til eget arbeid og eksterne organisasjoner, noe tallene under viser.

	2019	2020
Offer til eget arbeid	21466kr	5172kr
Offer til eksterne organisasjoner	24298kr	7282kr
Menighetens misjonsprosjekt på Madagaskar	17955kr	19165kr

Konfirmantenes fasteaksjon har også foregått digitalt, for denne aksjonen ble årets resultat veldig lavt, 3797 kr som gir rent vann til 15 personer. Når konfirmantene har gått fra dør til dør med bøsser, har tilsvarende sum ligget mellom 20000 kr og 30000 kr.
De digitale betalingsordningene gjør det enkelt for oss å gi. Vi kan vippse beløpet på telefonen akkurat der vi er, eller overføre på andre digitale plattformer, deriblant noen ganger gjennom innsamlingsaksjoner på Facebook. Samtidig kan det oppleves som en mer privat sak om vi gir eller ikke når det foregår digitalt, og det er lett å glemme det eller tenke «jeg ordner det senere» Det er en ny måte å omgås offer og innsamlingsaksjoner på for de fleste av oss, vi trenger en tilvenningsperiode mens vaner endres. Et triks er nok å gjøre det med en gang vi ser vippsnummeret på program eller etter digitale gudstjenester på nettet. Nå er vi i en periode der vi må ivareta solidaritet og dele med hverandre over nettet, også økonomisk.
Så er det spørsmål om hvordan denne nedgangen i offer til eget arbeid kommer til syne for menigheten. Et faktum er at når det er lite aktivitet, brukes det også mindre penger. Når kirkene og samfunnet åpnes opp igjen, vil økonomien begrense handlingsrommet, det blir i ytterste konsekvens bare rom for de aktiviteter som må gjennomføres. Et konkret eksempel er at menighetsbladet kan måtte begrense antall utgivelser per år.
I bygdene i Brøttum sokn er det mye frivillighet og dugnadsvilje, det merker vi også i kirken og vi er veldig stolte av hvor lett folk stiller opp frivillig og bidrar på ulike måter! I 2020 var det ikke lett å få til fysiske samlinger og ofringer som foregår der og da i gudstjenestene. Det digitale gjør terskelen lavere for å gi, men også så lett at vi fort glemmer det. Samtidig er bidragene like viktige som før, både for arbeidet til ulike organisasjoner vi støtter, og til kirkene våre lokalt. Ved hjelp av ulike bidrag kan vi gjøre vedlikehold og fornye inventar og utstyr i og rundt kirkene som ikke dekkes ellers, og ha midler til ulike aktiviteter og treff, bevertning på samlinger osv. Tidligere økonomiske bidrag til eget arbeid har blant annet gjort at vi i fjor kunne investere i flere nye salmebøker til kirkene våre.
Utover offer er det også muligheter for å gi det som kalles frivillige gaver til menigheten. Slike gaver gis til samme vippsnummer eller kontonummer som offer. Det er viktig at de merkes «frivillige gaver» for at menigheten kan benytte dem etter eget behov.

Tekst: Randi Sætherstuen

Hageland
HAGELAND Lillehammer
Fåberggaten 154, 2615 Lillehammer

TUN & HAGE
SKAPER GRØNNE HJEM
Hageplanlegging, opparbeidelse,
beskjæring og vedlikehold av hager

Mobil 99249671
Hjemmeside www.tunoghage.no

Våre annonsører:

Brøttum:

Joker Brøttum. joker.brottum@joker.no		62 36 01 20
Brøttum Fysioterapi		62 36 04 36
Tom Gøran Vandevjen: 95 80 84 73 og Kristin Sønstegård: 41 64 55 44		
Samuelstuen Camping		62 36 03 90
Helge Sletmoen, snekker		90 13 59 55
Monssveen Gaard		62 36 48 97
Hallan Bygg AS	93 09 40 94	92 64 13 62
Nordre Ringsaker Taxi AS		62 36 03 10
Brøttum Camping		62 36 02 75
Bjarne Andrè Bjørke, Kløvstadhøgdvegen 542, 2372 Brøttum		94 19 99 46
bja-bjo@online.no		
Fløtlien Elektro, Kløvstadhøgdvegen 683,		95 99 87 48
		90 67 62 93
InteriørSøm AS, Vibeche Landøy Hatlenes		98 80 48 13

Mesnali:

Messenlien, Bård, snekkerverksted		62 36 32 38
PIHL AS (Pihlske Sameie)		62 36 33 50
Rosendahl frisør		62 36 32 69
Håkon Rogstad, maskinentreprenør	958 75 120	62 36 31 26
Mesnali Fotklinikk		62 36 32 00
Mesnali Bygg & Blikkeslager AS		62 36 31 10
Byggefirma Jan Erik Engen AS		90 01 74 73
Vollgarden KLASSISK MASSASJE v/Anne Mykland		91 83 04 74
Mesnali leirsted , post@mesnali.no		62 35 93 30

Moelv:

O. Johansen Trevarefabrikk A/S	62 33 06 40
Elektro Øst A/S	62 36 90 66
Elektriker'n Ringsaker	62 34 02 71
Mjøs-Produkter AS	90 02 23 80
Moelv Rørservice AS	62 36 61 20
Martinsen Blomster	63 36 81 96
Ringsaker og Omegn Begravelsesbyrå	62 36 74 33
FixMe, hud- og kroppspleie	45 01 35 64
John Alex Hulleberg, Maskinentreprenør	90 68 09 04

Sjusjøen

Kiwi Sjusjøen	62 35 16 60
Lillehammer Ringsaker Turbiler	91 53 43 86
Sjusjøen Byggservice AS	96 62 09 00
Hyttefixer'n AS	90 84 42 78

Lillehammer:

Interoptik Andresen, Storgata	61 05 76 70
HAGELAND Lillehammer Fåberggaten 154, 2615 Lillehammer	98 08 60 00
E-post: andreassen.blomster@hageland.no	

Fløtlien Elektro
DIN ELEKTRIKER
Lars Inge Fløtlien 959 98 748
Kjetil Danielsberg 906 76 293

Ringsaker & Omegn Begravelsesbyrå AS
Ditt lokale begravelsesbyrå med avdelinger i
Moelv 62367433
Brumunddal 62341519
Hamar 62530200
Vi har design premierte gravsteiner til konkurransedyktige priser.
Du finner oss på www.ringomgrav.no

Rørlegger Bjørke
941 99 946

interoptik
Andresen Ur & Optikk
Storgata 67A, Lillehammer. Telefon: 61 05 76 70

FixMe
hud og kroppspleie
www.fixme.no
Tlf: 450 13 564
Storgata 111, 2390 Moelv

joker
Joker Brøttum - 62 36 01 20
joker.brottum@joker.no

Sveum Maskin
Graving • Planering
Pigging • Massetransport
Krattknusing/treklipping
Hagemur/støttemurer
Tlf. 478 34 925
post@sveummaskin.no

KRANSEN
Kurs
Naturlaget
Kreasjoner
TRUDE MÆHLUM
Svartputtvegen 103
2372 Brøttum
Org.nr: NO 918267689
trude@kransen.no
+47 951 34 988
www.kransen.no

NiMS CAMP SJUSJØEN
MESNALI

Vi leverer fraktfritt til våre kirker
Interflora | Martinsen Blomster AS
Moelv • Tlf. 62 36 81 96
martinsenblomster.no

VI MØTES I KIRKEN

Dato	Tid	Sted	Tittel
20.06.2021	11:00	Brøttum kirke	Gudstjeneste
27.06.2021	11:00	Mesnali kirke	Gudstjeneste
11.07.2021	11:00	Brøttum kirke	Gudstjeneste
25.07.2021	11:00	Sjusjøen fjellkirke	Gudstjeneste
30.07.2021	19:30	Mesnali kirke	Kveldsgudstjeneste
01.08.2021	11:00	Brøttum kirke	Gudstjeneste
08.08.2021	11:00	Sjusjøen fjellkirke	Gudstjeneste
15.08.2021	11:00	Mesnali kirke	Gudstjeneste
29.08.2021	11:00	Brøttum kirke	Familiegudstjeneste
05.09.2021	11:00	Brøttum kirke	Gudstjeneste

Stoff til Menigheten vår kan sendes på e-post til randi.saetherstuen@gmail.com

Frist for innsendelse av stoff til neste nummer er tirsdag 7. september. Neste nummer kommer torsdag 23. september.

Vipps
Brøttum menighetsråd har nå fått funksjonen Vipps til bruk ved offer, og kan nå brukes i begge kirkene våre, hvis ikke folk har med seg kontanter til kirken. Det er satt opp informasjon om dette i våpenhuset i begge kirkene og på innsida av hoveddøra i Brøttum kirke.
Vippsnummeret er 90602.

Brøttum menighet har fått QR-kode.

Vårdugnad

Vårdugnaden ved Brøttum kirke ble arrangert tirsdag 11. mai. Det var beboere i Ulvehagan og beboere i Ulveroa, fra og med Holtekrysset til og med Aasen som var invitert til dugnad denne våren. Det var mellom 50 og 60 som møtte opp til dugnad i finværet denne kvelden. Hjertelig takk for flott innsats alle sammen!
Brøttum menighetsråd

Tekst og foto: Gerd Marit Myrvang

MENIGHETEN VÅR takker alle som gir sitt bidrag til utgivelsen av bladet. Etter at bladet nå produseres i farger, koster det ca. 60.000 kroner årlig i trykke- og distribusjonsutgifter. I tillegg til kirkelig stoff forsøker redaksjonen også å skrive om aktuelle saker og om personer som vi synes fortjener omtale fra bygdene våre. Vi tar gjerne imot tips fra leserne. I tillegg til annonseinntekter er vi avhengige av frivillige gaver og er takknemlige for en skjerv, stor eller liten, til konto nr. 1822.67.86216

Du finner alltid digital utgave av Menigheten Vår, både nyeste og tidligere utgaver, på denne linken: http://www.kirken-ringsaker.no/Menighetene/Brottum